

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/239/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414205695
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8414205695.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 47 233 516, proti žalovanému B., o zaplatenie 776,80 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na súd 2. 9. 2014 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 776,80 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 29. 7. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu zástupkyňa žalobkyne odôvodnila tvrdeniami, že 6. 8. 2008 žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300011899. Na základe tejto zmluvy žalobkyňa poskytla žalovanému úver vo výške 663,88 eur. Žalovaný sa zaviazal úver spolu s dohodnutými úrokmi splatiť v 30 mesačných splátkach vo výške po 38,84 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Na základe žiadosti žalovaného sa žalobkyňa so žalovaným dohodli na odklade splátok č. 29, 30 a 31 úveru a tieto sa žalovaný zaviazala zaplatiť ako splátky č. 49, 50 a 51.

V súlade s ustanovením zmluvy o revolvingovom úvere žalobkyňa 25. 8. 2009 poskytla žalovanému revolving vo výške 699,12 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 18 mesačných splátkach vo výške po 38,84 eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára.

Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 6. Vzhľadom na omeškanie s úhradou splátky č. 29 o viac ako 3 mesiace, bolo mu doručené oznámenie o uplatnení práv veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, tzn. o okamžitej splatnosti úveru z dôvodu omeškania. Do uplatnenia práva žalobkyne podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. do okamžitej splatnosti úveru žalovaný zaplatil sumu 1 087,52 eur. Sumu neuhradených splátok vo výške 776,80 eur žalovaný mal uhradiť 28. 7. 2011. Túto sumu ani čiastočne neuhradil.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobou žalobkyňa uplatnila aj nárok na úroky z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

V rámci prípravy pojednávania súd doručil 12. 8. 2015 žalovanému žalobu na vyjadrenie. Žalovaný sa k žalobe v stanovenej lehote a ani neskôr nevyjadril.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) bez nariadenia pojednávania len na základe predložených listinných dôkazov.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd oboznámením listinných dôkazov predložených žalobkyňou vo veci zistil nasledovný skutkový stav:

Oboznámením listín označených ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“ č. 8300011899 podpísanej žalovaným 30. 7. 2008 a žalobkyňou 6. 8. 2008 a ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8300011899“ z 6. 8. 2008 (ďalej len zmluva o úvere) súd považoval za preukázané, že žalobkyňa na základe žiadosti žalovaného z 30. 7. 2008 dňa 6. 8. 2008 uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere, súčasťou ktorej sú všeobecné obchodné podmienky označené ako „Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o.“ (ďalej len všeobecné obchodné podmienky). Predmetom tejto zmluvy o úvere je záväzok žalobkyne poskytnúť žalovanému klasický úver vo výške 20 000,- Sk (663,88 eur) s ročnou úrokovou sadzbou 61,87 % a záväzok žalovaného úver žalobkyňi vrátiť a zaplatiť zmluvnú odmenu za poskytnutie úveru vo výške 15 100,- Sk (501,23 eur) v 30 mesačných splátkach splatných vždy 15. deň v mesiaci vo výške po 1 170,- Sk (38,84 eur). Zmluva o úvere obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len RPMN) : „60,04 %“ a o priemernej RPMN: „70,61 %“.

V zmluve o úvere z 6. 8. 2008 sa žalobkyňa ďalej zaviazala poskytnúť žalovanému za podmienok dohodnutých v zmluve aj revolvingový úver v čiastke 9 477,- Sk (314,58 eur) s ročnou úrokovou sadzbou 64,13 % a žalovaný sa zaviazal revolvingový úver vrátiť a zaplatiť žalobkyňi zmluvnú odmenu za poskytnutie revolvingového úveru vo výške 11 583,- Sk (384,49 eur). Predpokladaná RPMN pri tomto revolvingovom úvere uvedená v zmluve je 54,48 %. Ročná úroková sadzba revolvingu 64,13 %.

Z karty klienta predloženej žalobkyňou vyplýva, že 7. 8. 2008 bola žalovanému vyplatená čiastka 663,88 eur, spolu s revolvingom čiastka 978,45 eur. Prvú splátku vo výške 38,84 eur splatnú podľa karty 15. 9. 2008 žalovaný zaplatil 11. 9. 2008. Následne poukázal 28 x úhradu po 38,84 eur, naposledy 10. 12. 2010. Úhradami za obdobie od 11. 9. 2008 do 10. 12. 2010 tak zaplatil celkom 1 087,52 eur.

Z písomného podania vyhotoveného žalobkyňou datovaného 28. 6. 2011 označeného ako „Oznámenie o zosplatnení“ súd ďalej zistil, že žalobkyňa týmto podaním žalovanému oznámila, že k 28. 6. 2011 je v omeškaní s 32. - 34. splátkou s tým, že omeškanie na najstaršej splátke je 74 dní a že suma omeškaných splátok predstavuje 116,52 eur. Žalovaného upozornila, že ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky jej záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti a bude musieť zaplatiť celý dlh naraz. Žalovaného upozornila aj na oprávnenie celý dlh s príslušenstvom vymáhať cestou súdneho alebo rozhodcovského konania.

Podľa žalobkyňou predloženej poštovej doručeny podanie vo veci zosplatnenia úveru bolo žalovanému doručené 12. 7. 2011.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tzn. k 6. 8. 2008 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 6. 8. 2008, tzn. v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V prejednávanej veci súd zastáva názor, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným 6. 8. 2008 je zmluvou spotrebiteľskou, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o zmluvu, ktorou sa žalobkyňa ako veriteľ zaviazala poskytnúť žalovanému ako spotrebiteľovi spotrebiteľské úvery (klasický a revolvingový) a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľskými úvermi. Žalobkyňa je právnickou osobou, ktorá v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere mala v predmete svojho podnikania poskytovať spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Preto spĺňala charakteristiku dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a veriteľa podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný je v zmluve označený ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Za situácie, že žalobkyňa v žalobe neuviedla a z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne skutočnosti, že by žalovanému mali byť úvery poskytnuté na výkon jeho povolania alebo podnikania, súd prijal záver, že žalovanému boli úvery poskytnuté na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, a že žalovaný spĺňal charakteristiku spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd len dodáva, že dôkazné bremeno preukázanie prípadného nespotrebiteľského charakteru zmluvy je vždy na veriteľovi.

Podľa § 4 ods. 1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nespnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V prejednávanej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere zo 6. 8. 2008 neobsahuje všetky náležitosti podľa cit. ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov jednotlivých úverov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch) a ani údaj o konečnej splatnosti klasického spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch).

Zákon v ust. § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch absenciu týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere spája s následkom neplatnosti zmluvy iba v prípade, ak spotrebiteľovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebol poskytnutý úver alebo poskytnutý úver nezačal čerpať.

V prejednávanej veci súd nepovažoval za sporné a vykonaným dokazovaním ani spochybnené, že žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 6. 8. 2008 bola vyplatená suma 663,88 eur, vrátane revolvingového úveru suma spolu 978,45 eur a že žalovaný tieto úvery aj čerpal. Žalovaný nespochybnil tvrdenia žalobkyne v tomto smere a záver o vyplatení čiastky celkom 978,45 eur z titulu úverov vyplýva z karty klienta predloženej žalobkyňou. Preto súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere v prejednávanej veci aj napriek absencii vyššie uvedených náležitostí zmluvy nepovažoval za neplatnú. Poskytnuté spotrebiteľské úvery však v dôsledku absencie vyššie uvedených náležitostí zmluvy považoval za bezúročné a bez poplatkov.

K absencii jednotlivých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd uvádza:

Zmluva o úvere obsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe klasického úveru vo výške 61,87 %, o výške splátky tohto úveru (vrátane úrokov) 38,84 eur mesačne, ďalej o počte splátok 30, o splatnosti mesačných splátok 15. deň v mesiaci a o celkových nákladoch klasického úveru (zmluvná odmena za úver) vo výške 501,23 eur.

Pokiaľ ide o revolvingový úver, zmluva o úvere obsahuje iba údaj o ročnej úrokovej sadzbe revolvingového úveru vo výške 64,13 % a o celkových nákladoch revolvingového úveru (zmluvná odmena za revolvingový úver) vo výške 384,49 eur.

Z takéhoto dojednania bez ďalšieho žalovaný ako spotrebiteľ objektívne nemal možnosť vyvodiť jednak termíny splatnosti splátok jednotlivých úverov, aká výška mesačnej splátky dojednanej v sume 38,84 eur mala po poskytnutí revolvingového úveru pripadať na istinu klasického a aká na istinu revolvingového úveru, a aká časť splátky v sume 38,84 eur mala pripadať na splátky úrokov toho ktorého úveru. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je vôbec zrejmé, aká časť mesačnej splátky vo výške 38,84 eur mala po poskytnutí revolvingového úveru (podľa tvrdenia žalobkyne 25. 8. 2009) pripadať naďalej na splátku klasického úveru a aká na splátku revolvingového úveru. Nie je zrejmé, aké konkrétne zložky nákladov spotrebiteľa spojené s klasickým ako aj revolvingovým úverom v celkovej výške pri klasickom úvere 501,23 eur a pri revolvingovom úvere 384,49 eur a v akej výške boli zahrnuté v mesačnej splátke 38,84 eur.

Súd len dodáva, že majú na zreteli primárny účel právnej úpravy normami spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu, výkladu ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch zodpovedá iba taký výklad, podľa ktorého každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, počet“ a „termíny“ splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom a poisteniu. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky pri každom z úveru. Odchylnosť takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je práve prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava, a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť. (porovnaj napr.: rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 499/2014 z 15. 4. 2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co 77/2013 z 22. 5. 2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoE 313/2010 z 9. 8. 2011 a ďalšie).

Pokiaľ ide o údaj o konečnej splatnosti klasického spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) zmluvy o spotrebiteľských úveroch), v zmluve o úvere úplne absentuje údaj o tejto konečnej splatnosti úveru. Navyše, vzhľadom na absenciu údajov o splatnosti 1. splátky konečnú splatnosť úveru zo zmluvy spotrebiteľ nemal ani možnosť akokoľvek vyvodiť. Zmluva o úvere obsahuje iba údaje o počte splátok 30 a o ich splatnosti 15. deň v mesiaci. Presné údaje o splatnosti prvej a poslednej splátky klasického úveru (15. 9. 2009 a 15. 2. 2011) sú obsahom iba listiny označenej ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“, ktorá vychádzajúc z bodu 2.2 všeobecných obchodných podmienok má povahu iba dodatočného oznámenia veriteľa dlžníkovi o schválení úveru, a ktorá v prípade jej nedoručenia dlžníkovi má za následok zrušenie zmluvy o úvere od počiatku. Dojednanie o splatnosti 1. splátky neobsahuje ani všeobecné obchodné podmienky, ktoré v bode 3.3. obsahujú drobným písmom uvedené veľmi nejasné a nezrozumiteľné ustanovenie o tom, že „... zmluvné strany vychádzajú z predpokladu, že medzi vyplatením úveru a splatnosťou prvej splátky uplynie práve rovnaký mesiac, a že splatnosť každej nasledujúcej splátky bude nasledovať vždy po uplynutí ďalšieho rovnakého mesiaca od splatnosti predchádzajúcej splátky.“

Aj tu súd poukazuje na judikatúru súdov (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave z 25. 8. 2014 sp. zn. 23Co 75/2014 a pod.), podľa ktorej v prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere neobstojí argument, že údaj o konečnej splatnosti úveru sa dá vyvodiť z počtu splátok, pretože zákon výslovne vyžaduje jeho uvedenie v zmluve. V opačnom prípade by bola zákonná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch ustanovená nadbytočne. Ak by zákonodarca považoval za postačujúce uviesť v zmluve údaje, z ktorých sa dajú iné informácie zistiť alebo vypočítať, tak by to tak uviedol. V prejednávanej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje žiadny údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a termín konečnej splatnosti nie je možné vyvodiť ani z údajov v zmluve.

Za ďalší dôvod, pre ktorý súd nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z poskytnutých spotrebiteľských úverov považoval za nedôvodný, je neplatnosť dojednania úrokov z úverov v zmluve o úvere z dôvodu

neprimeranej výšky dojednaných úrokov, a to pri klasickom úvere 61,87 % a pri revolvingovom úvere 64,13 %.

Podľa § 53 ods. 6 veta prvá Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Podľa judikatúry za neprimeranú podmienku sa považuje taká dohodnutá výška úrokov, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru, ktorá je obvykle určená s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úveru v danom čase (porovnaj napr.: rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo 1848/2004 a pod.).

V konkrétnom právnom vzťahu výška neprimeraných úrokov môže znamenať aj porušenie dobrých mravov v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade pôjde o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka (porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1M Cdo 1/2009 z 31. 7. 2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26. 4. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 59/2014 z 28. 4. 2005 a pod.).

Z internetovej stránky Národnej banky Slovenska www.nbs.sk súd zistil, že priemerná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 - 5 rokov december 2008 bola 13,69 %. Z toho je zrejmé, že žalobkyňou dohodnuté úroky vo výške 61,87 % a 64,13 % je viac cca. 5 x vyššia ako úrok, za ktorý za obdobných podmienok banky poskytovali porovnateľné úvery. Preto súd dojednanie o úrokoch z predmetných úverov považoval za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi (ASPI, komentár k OZ od prof. Vojčíka, Iura Edition) a za neprijateľnú podmienku, ktorá v zmysle je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

V prejednávanej veci súd vykonaným dokazovaním považoval za preukázané, že žalobkyňa na základe zmluvy o úvere zo 6. 8. 2008 žalovanému vyplatila z titulu klasického úveru sumu 663,88 eur a z titulu revolvingového úveru sumu 314,58 eur, spolu 978,45 eur. Žalovaný žalobkyni doposiaľ zaplatil 1 087,52 eur. Žalovaný teda žalobkyni vrátil viac, ako predstavuje suma žalobkyňou mu vyplatených peňažných prostriedkov z titulov oboch úverov. Preto súd vychádzajúc zo záveru, že úvery poskytnuté žalovanému sú bezúročné a bez poplatkov, žalobu žalobkyne o zaplatenie sumy 776,80 eur spolu s jej príslušenstvom ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaný bol v konaní úspešný. Preto mu prislúcha právo na náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložil na bránenie svojho práva, v plnej výške. Predpokladom priznania náhrady je riadne uplatnenie nároku na náhradu v konaní. Žalovaný si nárok neuplatnil. Preto mu súd žiadnu náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).